

Mattheus 16:22-23

I Jezus en satan II Jezus en Petrus

Gemeente,

Daar is hij weer! Na Mattheus 4 is hij enkele hoofdstukken wat afwezig geweest. De duivel. Drie keer verzocht hij Jezus in de woestijn. En toen moest hij wijken. Het valt ook niet mee om iets te vinden om de heilige Zoon van God te verzoeken. Maar nu is hij er weer en schiet hij als een slang tevoorschijn om Jezus aan te vallen en ten val te brengen. Zo kan de duivel dat wel vaker doen: hij trekt zich een poosje terug, houdt zich stil. En als dan de waakzaamheid verslapt is, en je wat makkelijk wordt en het een beetje gewoon gaat vinden, dan schiet hij op je af.....

I Jezus en satan   Zo komt hij hier op Jezus af. Nadat in de kring van de discipelen Petrus heeft beleden: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. Zij hebben Hem herkend en erkend als de beloofde Messias. Jezus mag zien en horen dat God Zelf zondaren tot Hem brengt. Die in Zijn woorden, Zijn wonderen, Zijn houding hebben gezien de Zoon van God.

En van toen aan begin Jezus hen te vertonen dat Hij zou moeten lijden en sterven en weer opstaan. Nu zijn discipelen in Hem de Messias hebben gezien, moeten ze ook weten wat Hij komt doen. En uit de Schrift toont Jezus het aan. Zoals de rechtvaardigen in het Oude Testament hebben geleden en zijn vervolgd of gedood. Zoals de Knecht des HEEREN als lijdende Knecht wordt geprofeteerd, zoals de offers in de tempel werden gebracht zo zal Hij dus de Lijdende zijn, die Zichzelf zal offeren. Zo staat het geschreven en daarachter is de wil van God. Hij moet lijden en sterven. En Gods moeten is Zijn lust en verlangen. Gods wil is Zijn liefste wens.

Dat is een bewogen moment geweest voor de discipelen voor Jezus Zelf. Voor het eerst spreekt Hij uit welke weg Hij gaan zal en wil. Dat is bijzonder, als je voor het eerst uitspreekt dat je de weg van het predikantschap op wil, de weg van de zending voor je ziet, de weg van het ongetrouwd blijven....dan heb je dat voor jezelf al helemaal doorleefd. Je voelt het en ziet het al voor je. Jezus voelt het al in Zijn ziel. Het lijden, sterven. Zijn lichaam zal ineenkrimpen, Zijn ziel zal neerdalen in de hel. Maar het is de weg!

En daar flitst satan op hem af. Om Hem ten val te brengen, af te laten wijken, al is het maar even. En satan heeft zich goed vermomt. Hij

schiet tevoorschijn in iemand van zo dichtbij. Niet vanuit de Farizeen, overpriesters, maar vanuit de Eigen discipelkring. Wie zou daarvandaan hem verwachten? En vanuit de mond die zojuist beleden had “Gij zijt de Christus”. Vanuit de mond van een kind van God. Wie zou hem daarachter zoeken? En met fluwelen handschoenen. HEERE, wees u genadig. Heb medelijden met Uzelf, dat moet U Uzelf niet aandoen. Iemand die het goed bedoelt. Die medelijden voelt als Jezus pijn zal gaan lijden. In een wereld die Hem haat, vijandig gezind is, die afkeer ademt en leedvermaak in Zijn lijden. Wat een verzoeking voor de Heiland, om Zich al is het maar even in dat medelijden te koesteren. De zalf op Zijn ziel te laten smeren. Van medelijden en begrip. Even toe te geven aan het medelijden van Petrus en daarop in te gaan.

Maar Jezus blijft staande. Geeft niet toe. Geen zweem en geen ogenblik. Satan, ga weg! Geen verzachting, geen medelijden, geen zorg laat Hij Zich welgevallen. Ik wil wat ik moet van de Vader! En nog geen ogenblik wankelt Hij. De satan moet afdruppen en heeft het verloren.

Gemeente, de satan komt ook wel eens vanuit een hoek en op een manier die je niet verwachten zou, die eigenlijk niet bij hem past denk je. Hij lijkt het zo goed met je voor te hebben. Medelijden te hebben. Als Gods wil in je leven is dat je strijden en lijden moet. Lijden aan wat mensen je kunnen aandoen. Lijden aan de pijn die een moeilijke keuze voor je betekent. Strijden tegen je vlees en bloed dat pijn voelt als je niet toegeeft aan verlangens naar verlovings, van meepraten met anderen, verlangens van je zondige aard. Dan komt de satan als vriend naar je toe en fluistert je in: je mag best wat medelijden met jezelf hebben. Je hoeft het je niet zo moeilijk te maken. Dat is te zwaar en toch niet vol te houden. Doe het maar wat anders en makkelijker. Ga maar om de pijn heen. Werp het kruis maar af. Anders hou je het toch niet vol.

En hij komt soms van een kant die je niet verwacht: van zo dichtbij. Uit je eigen gezin, of vriendenkring, van je man of vrouw. Van de kant van iemand die de HEERE kent en vreest. Het is goed bedoeld, maar...leidt weg van de weg en wil van God.

Niemand is er dus te goed voor om gebruikt te worden door de satan. Niemand is er te goed voor om als je kind zegt en dan bedoel ik niet een opwelling, maar weldoordacht: ik heb alles overwogen, ik ga ontwikkelingswerk of zendingswerk doen. Om te zeggen: kind, dat moet je nou toch niet doen.... Bedenk je nou de dingen die Godes zijn of die der mensen zijn. Spreekt het verlangen van de voortgang van Gods rijk

of van ons vlees en bloed?

Jezus wordt verzocht, goed bedoeld, van de kant van één van Zijn intiemste discipel. Maar Hij bezwijkt niet! Hij beseft wat er op het spel staat. En dat beseft de satan ook: de zaligheid van Zijn Kerk. Het gaat hier om geweldige belangen die alles overstijgen. Jezus beseft dat en Hij wil en kan de verzoeking aan en weerstaan. En Jezus zegt: zou u Mij niet voor uw zaligheid laten zorgen? Zou u de zaligheid niet in Mijn handen geven? U mag die belangen aan Mij overlaten.

Satan verliest. Jezus wint. Dat is Evangelie. Voor wie? Voor wie het al zo vaak van satan verloren heeft. Voor mensen bij wie de satan al zo vaak gewonnen heeft.

Je gaf weer niks om je zaligheid.

Je had weer geen oog voor je zieleheil en dat van anderen.

Je gaf weer toe aan de makkelijkste weg.

Je liet je weer afhaken van je goede voornemen om God te dienen.

Je verzaakte weer de weg die God je wees.

Je wilde niet lijden en geen pijn voelen.

Je ontweek de vragende blikken van mensen.

En weer en weer.....

Satan heeft het gewonnen. En dat wil hij weten ook. Ik heb het gewonnen, daar en daar en toen en toen.

Zijn er zulke mensen in de kerk? Die de satan niet kunnen tegenspreken. Die niet kunnen zeggen: och valt wel mee, ik sta mijn mannetje wel, ik zorg best wel voor mijn zaligheid. Maar die erkennen moeten: satan heeft gelijk. Ik verkwansel mijn zaligheid en ik verlies het steeds weer. Satan kan met me doen wat hij wil en krijgen waar hij me hebben wil. Hij wint het van me.

Ja, maar dit Evangelie. Satan van mij kun je het winnen, maar van Jezus niet. Satan, ik verlies het keer op keer, maar Jezus won het steeds en voorgoed. En dat geeft de doorslag. Hij heeft gewonnen. Hij heeft de zaligheid voor mij verworven. Satan je bent op het verkeerde adres, mijn zaligheid is in Jezus handen. Zoals die jongen die werd overvallen door onverlaten die hem doorzochten of hij zijn ID-kaart had. En ze doorzochten hem overal van binnen en van buiten. Maar hij bleef er rustig onder. Hij had hem zojuist meegegeven met zijn oudste broer. En die zou het wel thuisbrengen. Ze zochten verkeerd. Satan je zoekt bij de verkeerde. Mijn zaligheid ligt niet in mijn handen maar in de Zijne. En van hem heb je het verloren. Hij heeft de zaligheid verworven.

Zalig als je zaligheid Zijn zaak geworden is.

En even rampzalig als je daar nog zelf mee bezig bent. En van jezelf verwachting hebt. Satan lacht om onze inspanningen en om onze resultaten.

Het is satan dus niet gelukt om te verhinderen dat Jezus Zijn werk volbrengen zou. Dat heeft Hij gedaan. Maar als dat niet meer te achterhalen is en ongedaan te maken is, dan zal hij proberen om zondaren dat werk niet te laten omhelzen. Dat zien wij bij Petrus. Want hoe waren die gedachten van Petrus? Petrus heeft Jezus gezien en heeft dus erkend: Hij is de Christus, de Zoon van de levende God. En Petrus denkt verder. Petrus verzint de dingen die der mensen zijn. Hij ziet het voor zich: Jezus zal naar Jeruzalem gaan. En daar de stad binnengaan, misschien naar de burcht Antonia gaan en in elk geval koning worden. Koning Die de beloften van het vrederijk vervullen zal. En dan zal Jezus als Koning worden erkend. Heerlijk zal dat zijn. Hij zal groot Koning zijn. En wij, wij Zijn discipelen, zullen voor hem opkomen en strijden, naast Hem gaan, met Hem gaan en voor Hem gaan. Laat Hij het maar zeggen en wij zullen het doen. Voor hem vechten als het moet, bergen werk verzetten. Rechtdoor.

Maar de Heere Jezus maakt een hoek van 90 graden voor het gevoel van Petrus. Petrus denkt in een rechte lijn naar voren, maar Jezus neemt een haakse bocht. Want Jezus ziet dar daar vlak voor hen een afgrond is van satanisch verderf waar ze in zullen storten dan. Jezus ziet dat, weet dat, Petrus niet. Petrus wil rechtdoor, ervoor gaan en strijden.

Is dat niet mooi dan? Als iemand, als een jongere, een gemeentelid, een ambtsdrager veel wil doen voor Jezus en voor Zijn rijk? Niet zo lauw en laks als anderen die maar uit gewoonte vooral niet teveel inspanning willen leveren. Is dat niet mooi als je verlangt naar glorie en heerschappij van Jezus in je gezin, de gemeente, de kerk, land en volk? Jazeker! Maar, wij denken zovaak in een rechte lijn omhoog. De A van alsmaar hoger en meer. Boven de verdrukking, de beproeving uit. Zo zien we dat het liefste en dat lijkt ons de beste, de enige weg. En God verhoede dat het anders gaat. En dan denken wij dat het beste met Gods rijk voorhebben. We hebben zo onze gedachten over hoe het verder zou moeten met Gods zaak in gemeente, kerk en land en volk. En we denken of we bidden dat God het moge verhoeden dat het zo en zo zal gaan. Maar Gods gedachten zijn zo vaak anders. De V van

verlossing gaat eerst omlaag. Door de beproeving heen, door het lijden heen. En dan op zijn tijd naar boven toe.

En nu leert Jezus Petrus dat af. Jezus brengt het offer en Hij brengt Petrus tot het offer. Dat zijn twee geweldige zaken. Het offer brengen en zondaren tot het offer brengen. Anders komt er niemand tot het offer. Wijst ieder het offer af. Als het offer van Jezus in de kerk wordt neergelegd en meer niet dan zou niemand tot dat offer komen.

Is dat zo? Wij accepteren toch wel dat Jezus sterven moest voor de zonden? Wij staan er immers achter. En als wij opgevoed zijn bij de Bijbel, Jesaja 53 en het Nieuwe Testament dan weten en belijden we toch dat Jezus sterven moest voor de zonden? Dan geloven wij dat toch? Want wij staan erachter. Ja, maar dan is wel de vraag: zijn wij er omheen of doorheen gegaan? Je kunt ergens achter staan, letterlijk, achter een meertje, omdat je er omheen gegaan bent. Want hebt u wel eens gedacht wat het zeggen wil dat de Zoon van God de dood in moest? Dat je dat moet vragen voor je behoud? Durf je dat te vragen? Wil je dat vragen? Als je naar de buurman moet om te vragen of hij je helpen wil je auto starten dat doe je wel. Als je hem moet vragen of hij je € 100,- wil geven, dan aarzel je wel. Dat kun je toch zomaar niet vragen van iemand. Als je zou moeten vragen of hij uit zijn huis wil gaan dan durf je dat niet te doen, dat vraag je toch niet aan iemand. Als je zou moeten vragen: wil je de bekeuring voor me betalen, dat doe je niet. Als je zou moeten vragen: wil je voor mij sterven, dan dan doe je dat niet. Als je moet vragen of iemand voor je sterven moet.....

Als je dat zomaar accepteert ben je er dan doorheen gegaan of omheen? Ben je er dan soms omheen gegaan, zonder ooit te beseffen wat het eigenlijk betekent: dat Jezus voor je moet sterven?

Petrus stond ertegenin en ging er tegenin. Hij wou er niet doorheen. Maar omheen. En wanneer is dat verzet bij Petrus nou gebroken? Nou, niet zomaar. Hier zijn we in Mattheus 16. Later komen we in de opperzaal en wil Jezus voeten wassen van Zijn discipelen. Maar Petrus gaat er tegenin: dat niet! Aan het laatste Avondmaal zegt Petrus nog: ik zal mijn leven voor U zetten. In Gethsemané pakt Petrus zijn zwaard om voor Jezus te strijden. Hij strijdt ertegenin: Jezus zal niet sterven voor hem, hij zal strijden voor Jezus. En wanneer is dat nou veranderd/ Daarna, toen Petrus Jezus driemaal verloochend had. En toen, toen zag Jezus hem aan en Petrus zag Jezus daar staan, met de doornenkroon en die ogen vol liefde en pijn..... toen vloog Petrus niet

naar binnen, laat vrij mijn Meester, laat los, toen ging hij naar buiten en toen toen was zijn verzet gebroken en gesmolten.

Toen had Petrus geleerd: wat ik voor Jezus overheb, dat is zoveel niet. Met wat ik voor Jezus doe komt zijn rijk nooit. Maar wat Jezus voor mij doet, daarvan moet ik het hebben. Toen weende hij bitter. Toen was Jezus bloed en lijden zalf op zijn wonden. Dan ben je erdoorheen. Toen hingen de vellen erbij, bij Petrus. De vellen van overmoed en oogmoed en overschatting van zichzelf. En de wonden van schuldbesef en ootmoed lagen open. En in die wonden druppelt Jezus bloed en lijden neer. Gemeente, zitten er mensen bij wie de vellen erbij hangen? De vellen van hoogmoed en zelfoverschatting zijn erafgeschuurd. En wonden van schuldbesef en berouw liggen open. Dan is Zijn lijden mij dierbaar. Kostbaar. Wonderlijk. Die is verzoend met de lijdensweg van de Heere Jezus, van harte. Dan ben je doorheen.

Dan belijd je: Heere, wat verschrikkelijk dat dit moest! Dat ik het af laat weten en dit nodig maakte. Dat U daarom lijden en sterven moest. Omdat anders Uw rijk ooit komen zou en mijn zaligheid nooit er wezen zou. En wat een wonder: dat U het wilde. Wat een genade dat U het deed en voldeed. Satan overwon en wederstond. Dan en je erdoorheen gegaan.

En Jezus brengt zondaren bij Zijn offer. Zo brengt Hij zondaren bij Zijn offer. Dat doet Hijzelf. Gode zij dank wel, want anders zou ik eromheen blijven gaan. Jezus leidt Zelf tot Zich. Leert dat onze inzet voor Hem het niet is en niet doet. Niet wat ik voor Hem overheb, maar wat Hij voor mij overheeft doet het. Zo brengt Jezus tot Zijn offer.

Wat een geduld heeft Hij toch! Dat zie je toch wel bij Petrus. Je zou toch zeggen, als je zo door Jezus Zelf wordt weggezet, satan ga achter Mij, nou dat vergeet je niet. Dan weet je dat was eens en nooit meer, nu weet ik het. Dat overkomt me niet meer, geen tweede keer. Maar we zagen Petruw is hardleers. Zo ongezeggenlijk. Hij valt weer in dezelfde zonde en is onverbeterlijk. Herkent u het? Je bent eens stilgezet door Jezus. Alsof Zijn hand je vastgreep: er moet verzoening zijn eer je sterft. En je dacht dat vergeet ik nooit meer. Maar je leeft toch weer verder en door. Je bent eens bij Zij offer gebracht. Je rustte op zijn werk en was er dankbaar voor en beled: daar ligt alles in, dat is mijn zaligheid. Wat Hij doet. En later zocht je toch weer in je eigen inspanningen en je eigen overwinningen en wat ik moet doen en kunnen. Ik leer het ook nooit denk je dan. Ik raak het kwijt en verloor het telkens

weer.

Maar de weg van Jezus met Petrus laat zien: er is een Heiland die zoveel geduld heeft. Die zo trouw is. Die dezelfde lessen steeds weer leert. En waar ben je meer van de indruk? Van een leerling die zo hardleers is, die zo vaak weer opnieuw hetzelfde leren moet. Wat een diepe lijn in het geloofsleven. Of van een Heiland Die zo trouw is, zo geduldig. Dat Hij het nooit zat wordt en een levenlang volhoudt met je! Dat spoor is toch nog dieper en wint het en zal het winnen.

En zo leert Hij Zijn weg wandelen en Zijn spoor volgen. Door Zijn genade. Om te lijden om Godes wil. Dat is moeilijk. Me dunkt gemeente, veel voor Jezus doen is niet zo moeilijk als iets voor Hem lijden. Veel voor Hem doen, avond aan avond bezig zijn voor zijn rijk dat gaat nog wel, tijd en inzet geven aan Zijn rijk dat is wat, maar iets voor Hem lijden dat gaat zo tegen vlees en bloed in. Je kruis opnemen. Moeten lijden aan de teruggang van Gods zaak in gezin gemeente en kerk. Moeten lijden onder spottende ogen, dreigende blikken, onbegrip in huis. Dat is kruisdragen achter Jezus aan.

Maar Hij leert het en geeft het. Hij trekt achter Zich aan. Zoals Perpetua in de vroege Kerk. Die gemarteld zou worden en voor de leeuwen gegooid. Vreselijk. Stel je voor. En toen, toen kwam haar vader naar haar toe en die bracht haar dochttertje mee. En toen zei haar vader: Perpetua, denk toch om je oude vader en je kleine lieve dochttertje. En zweer God af zodat je weer bij ons komt en zelf niet verscheurd word door de leeuwen. Heb medelijden met ons en met jezelf en kom terug! Maar Perpetua bezweek niet. Net als haar Heiland. Zoveel kracht geeft Hij. Zou Hij het dan u niet kunnen geven? Om Hem te volgen, al is het een kruis? Al wordt het gevraagd in eigen huis of gezin om het erbij te laten zitten. Hij geeft kracht en Hij helpt erdoor!

Soms zie je achteraf in dit leven al; Uw weg was toch de beste. Uw weg omlaag eerst beproeving en kruis, was toch goed. Uw eer blonk te meer, uw macht schitterde, ik leerde wachten en afhankelijkheid en U verwachten. En anders mag je het op voorhand geloven: door lijden tot heerlijkheid. Nu reis ik getroost onder 't heiligend kruis

naar 't erfgoed hierboven naar 't Vaderlijk huis.

Amen

Psalm 40:4

Na wet
Psalm 37:16

Gebed

Mattheus 16:13-24
Tekst: vers 22-23
1 Jezus en satan
2 Jezus en Petrus

Psalm 141:3,4,5,6

Preek

Psalm 25:2,4

Gebed

Psalm 17:3

Zegen

Zoeken wij samen Gods aangezicht:
HEERE
DAAR MOTEN WIJ OP REKENEN
DAT SAAN ONS ANAR 'T LEVENS TAAT
ALLES DOET WAT HIJ KAN OM ONS TE VEDERVEN
VANU AF TEHOUDEN
VAN U LOS TE WEKEN
DAAROM OOK VANMORGEN VANDAAG

ANKOVR UW WOROD DAT GIJ GSTRDEN EHBT
OVEWONNEN
DAT GIJTO ONS KOMT OM OSVOOR UW REKENIG TE NEMEN
OM ONS TE LEREN TOT U TE KOMEN
TE LEREN BIJ U GTE CUILEN
T ELREN U TE SMEKN OM UW ERK
UT EDANKEN VOOR UW WERK

WIJ BIDDEN U
KOM ONS TE HULP
LEER NS ONDWIJS ONS
NEEM ONS VOR UW REKENING
STRIJDT GIJ VOOR ONS

GEDENALEN DIE AANGEVLALENWORDEN
SAAN LE LLEEFRUMTE AFKNIJPT
EN BESCHULDIGT
GENELANE DIE ENE ZAR WEG HEBENT EGAAN
RKUSIDRAGEN
LIJDEN O UW NAAMS IWL
GEEF TROS RTENKRACHT

GEDNEK

AMEN

Danken en biddenL:

HEERE

MAAK ONS UW WGEN BKEEND

UW EG VNA LJDEN ENS TEVEN

LEER ONS DIE ERKENEN ENWARDREEN

DAT DA TNODG WAS EN IS

ONZE NZI TOV RU HALA THET NIET

ONS GAAN VOR UW RIJK ALS SNEEU VOR DZON WEG

LEER ONS U SMKEN OM UW OFFER

OM U WERK

SATAN WINT HET KE ROP KEER

LER ONS DE ALAHGIED U IN HADNE GEVEN

ALS SAAN ONS ZGT DAT HIJ WINT VNA ONS

ERWIJZEN ANAR HEM DIE WON

LER OSN UNAOVLGEN

IN UW KRACHT

ALS WIJ VEROHC WRODNE OM O TEGEVEN

EROMHEEN TEGAAN

AF TE WIJKEN

ELKAA RMOGENA ANSPOREN IN UWW EGEN

TGENVLEES NEB LEOD IN

DAT WIJ END EOZNE VAN UT MOGEN ZIJ VOOR UW RIJK

ROEPT U TOT UW EINDT

TOD EMBTEN

TOT ZENDIGN EN EVANGELIASTEI

AMEN